

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Ing. X. R.**, bývajúcej v B., M. X., zastúpenej JUDr. J. S., advokátom v B., R. X., proti žalovaným **1/ E. R.**, bývajúcemu v B., N. X. a **2/ Mgr. V. R.**, bývajúcej v B., S. X., obaja zastúpení JUDr. I. A., advokátkou v B., H. X., **o zaplatenie 100 000,- Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 21 C 82/2005, o dovolaní žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. novembra 2007, sp.zn. 2 Co 382/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaní 1/, 2/ sú povinní zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne náhradu trov dovolacieho konania v sume 4 533,50 Sk k rukám JUDr. J. S., advokáta v B., R. X., do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava II (súd prvého stupňa) rozsudkom z 21. júna 2006, č.k. 21 C 82/2005-91 uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne 100 000,- Sk s 12 %-ným úrokom z omeškania ročne od 23. novembra 2003 do zaplatenia a náhradu trov konania 28 608,- Sk, všetko do 15 dní po právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Bratislave (odvolací súd), konajúci o odvolaní žalovaných 1/, 2/, rozsudkom z 21. novembra 2007, sp.zn. 2 Co 382/2006 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Žalovaných 1/, 2/ zaviazal zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne trovy odvolacieho konania 4 198,- Sk. Odvolací súd tak rozhodol podľa § 219 O.s.p. majúc za to, že rozhodnutie súdu nižšieho stupňa je správne.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podali žalovaní 1/, 2/ dovolanie. Navrhli napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Mali za to, že postupom prvostupňového súdu bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a že rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci. Vadu spočívajúcu v odňatí možnosti konať pred súdom žalovaní 1/, 2/ videli v tom, že súdy znemožnili realizáciu ich procesných práv. Tvrdili, že súdy „vôbec ich v konaní nevypočuli“ a „neumožnili predniesť akékoľvek vyjadrenie, či už k návrhu, ani ich k tomuto návrhu nevypočuli“. Súd prvého stupňa naostatok nevykonal ani nimi navrhnuté dôkazy a „bez možnosti akéhokoľvek ústneho prejavu dňa 21. júna 2006 sám konštatoval, že návrhy na dokazovanie neboli a uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a vo veci rozhodol.“

Žalobkyňa navrhla podané dovolanie zamietnuť a žalovaných 1/, 2/ zaviazať k náhrade trov dovolacieho konania vo výške 9 140,- Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1, druhá veta O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie žalovaných 1/, 2/ je prípustné, pretože podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu len pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Ak dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, je prípustné len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Napokon, dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného vo veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.).

Žalovanými 1/, 2/ napadnutý rozsudok vo veci samej nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 – 3 O.s.p., pretože ním bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, pričom odvolací súd v ňom nevyslovil prípustnosť dovolania a nepredchádza mu ani rozhodnutie dovolacieho súdu, ktorým by bol odvolací súd viazaný.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Takéto vady konania ale v dovolacom konaní neboli zistené.

Z vymenovaných procesných väd je v dovolaní výslovne namietaná vada konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., t.j. že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv (napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom - § 41 O.s.p., nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy - § 44 O.s.p., vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali - § 123 O.s.p., byť predvolaní na súdne pojednávanie - § 115 O.s.p., na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk - § 158 ods. 2 O.s.p.).

Žalovaní 1/ a 2/ tvrdia, že súd im znemožnil realizáciu ich procesných práv prostredníctvom ich zástupcu, vôbec ich v konaní nevypočul a „neumožnil predniesť akékoľvek vyjadrenie, či už k návrhu, ani ich k tomuto návrhu nevypočul“. Toto ich tvrdenie ale nemá oporu v spise súdu prvého stupňa.

Podľa zápisnice o pojednávaní súdu prvého stupňa z 20. januára 2006 (č.l. 75 - 76 spisu) žalovaní 1/ a 2/, potom ako súd uznesením pojatým do zápisnice pripustil zmenu žaloby, sa vyjadrili k veci. Podľa zápisnice o pojednávaní súdu prvého stupňa z 26. apríla 2006 (č.l. 85 - 86 spisu) zástupca žalovaných 1/ a 2/ dával otázky svedkovi Ing. R. S. a navrhol vykonanie dokazovania výsluchom svedka MVDr. L. K. (ktorého súd na svojom ďalšom pojednávaní 21. júna 2006 aj vypočul). Žalovaný 1/ a jeho zástupca boli prítomní aj na odvolacom pojednávaní konanom 21. novembra 2007 a vyjadrili sa k veci (zápisnica na č.l. 124 - 125 spisu).

Pokiaľ žalovaní 1/ a 2/ tvrdia, že súdy nevykonali nimi navrhované dôkazy, dovolací súd považuje za potrebné pripomenúť, že vo svojich ostatných rozhodnutiach už niekoľkokrát vyslovil, že nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postupom, ktorým súd odníma účastníkovi možnosť konať pred súdom (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. marca 1992 sp.zn. 4 Cdo 6/1992, uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky, ročník 1993, zošit č. 3-4, str. 127, pod por. č. 37/1993). Dovolací súd v predmetnej veci nevidí žiaden dôvod, pre ktorý by sa mal odchýliť od uvedeného záveru. Naostatok, ako už bolo uvedené vyššie, súd prvého stupňa vykonal žalovanými 1/ a 2/ navrhnutý dôkaz výsluchom svedka MVDr. L. K.

V zmysle § 132 O.s.p. dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, no táto skutočnosť ešte sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. (pre úplnosť treba dodať, že nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, keď je dovolanie procesne prípustné – vid' § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p.)

Pokiaľ žalovaní 1/, 2/ v dovolaní namietali, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia žalovaných 1/, 2/ boli opodstatnené, nimi uvádzané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil na zistený skutkový stav správny právny predpis a či ho aj správne aplikoval, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad ale v danej veci nejde.

Keďže ustanovenia § 237, § 238 ods. 1 – 3 O.s.p. dovolanie žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. novembra 2007, sp.zn. 2 Co 382/2006 nepripúšťajú, bolo potrebné tento opravný prostriedok odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p. Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovaným 1/, 2/, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobkyňa v dovolacom konaní podala návrh na uloženie povinnosti nahradiť jej trovy tohto konania v sume 9 140,- Sk za dva úkony právnej služby. Najvyšší súd jej priznal náhradu, ktorá spočíva v odmene advokáta za jeden úkon právnej služby, ktorý poskytol žalobkyni vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu z 20. marca 2008 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 tejto vyhlášky vo výške 3 650,- Sk, čo po pripočítaní DPH (693,50 Sk) a náhrady výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu (190,- Sk), predstavuje spolu 4 533,50 Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 4. augusta 2008

**JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: